392R2066

30.7.92 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 215/49

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2066/92,

annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992,

naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 805/68 muuttamisesta sekä naudanlihantuottajia koskevan erityispalkkiojärjestelmän yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 468/87 ja emolehmien pitämistä koskevasta palkkiojärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 1357/80 kumoamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(1),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(3),

sekä katsoo, että

naudanliha-alaan vaikuttaa jatkuvasti taloudellisia tekijöitä, jotka aiheuttavat kysynnän ja tarjonnan rakenteellista epätasapainoa yhteisön markkinoilla ottaen huomioon vientimahdollisuudet kolmansiin maihin,

maatalouden yleisen tilanteen korjaamiseksi on tarpeen toteuttaa toimenpiteitä sekä raaka-aineita nautaeläinten kasvatukseen toimittavilla maatalouden aloilla että itse naudanliha-alalla; näiden toimenpiteiden yhteisvaikutukset ilmenevät interventiohinnan laskuna viimeksi mainitulla alalla,

ottaen huomioon tämän vaikutukset tuottajille, heille olisi annettava huomattava korvaus palkkiona, jos palkkiokelpoisten urospuolisten eläinten määrä rajoitetaan sellaiseksi, että se tekee tilan taloudellisesti elinkelpoiseksi; ottaen huomioon karjankasvatuksen eri erityismuodot olisi säilytettävä lihantuottajien erityispalkkio ja emolehmien pitämisestä maksettava palkkio; nämä järjestelmät olisi mukautettava uuteen tilanteeseen määrittämällä uudelleen palkkioiden myöntämisen edellytykset,

palkkioiden uudelleensuuntaaminen ei saisi ilmetä kokonaistuotannon kasvuna; tämän vuoksi palkkiokelpoisten eläinten määrää olisi rajoitettava soveltamalla viitevuoden perusteella määritettäviä alueellisia ja tuottajakohtaisia enimmäismääriä; erityispalkkiojärjestelmän osalta useimmilla jäsenvaltioilla ei ole käytössään tarvittavia tietoja tuottajakohtaisten viite-enimmäismäärien vahvistamiseksi kullekin tuottajalle; lisäksi tällaiset yksityiskohtaiset arvioinnit aiheuttaisivat monenlaisia hallinnollisia ongelmia; tämän vuoksi olisi annettava jäsenvaltioiden valita alueellisten ja tuottajakohtaisten enimmäismäärien välillä,

liian suuren eläinmäärän teurastaminen teurastuskauden aikana voi häiritä markkinoita ja johtaa liiallisiin interventio-ostoihin; urospuolisten eläinten teurastettavaksi lähettämisen kannustamiseksi laidunkautena olisi myönnettävä tietyin edellytyksin erityispalkkion lisäpalkkiota niistä eläimistä, jotka teurastetaan vuoden neljän ensimmäisen kuukauden aikana,

emolehmäpalkkiojärjestelmää varten on sen sijaan aiheellista säätää tuottajakohtaisista viite-enimmäismääristä; tietyt tuotannon lisäykset ovat tulleet tarpeellisiksi edunsaajien omaisuuden määrien ja tuotantokyvyn muutosten johdosta; tämän vuoksi on aiheellista säätää, että saadut oikeudet tuottajakohtaisiin enimmäismääriin voidaan tietyin edellytyksin siirtää toisille tuottajille joko tilan siirron yhteydessä tai ilman palkkio-oikeuksien yhteyttä viljelyaloihin,

uusia tuottajia ja vanhoja tuottajia, joiden tuottajakohtainen enimmäismäärä syystä tai toisesta ei ole emolehmäkarjan tavanomaisen kehityksen mukainen, ei saa jättää palkkio-oikeuden ulkopuolelle; tässä tarkoituksessa olisi säädettävä kansallisen reservin perustamisesta aluksi poistamalla kiinteä määrä kaikkien tuottajien tuottajakohtaisista enimmäismääristä, ja reserviä rahoitetaan ja hallinnoidaan sen jälkeen yhteisön perusteita noudattaen; samasta syystä on aiheellista soveltaa tukioikeuksien siirrossa ilman tilan siirtoa sääntöjä, jotka tekevät mahdolliseksi siirrettyjen oikeuksien osan poistamisen käytöstä ilman korvausta ja liittämisen tähän kansalliseen reserviin,

epäsuotuisten alueiden tuottajien tukemiseksi olisi säädettävä yksinomaisesti näiden tuottajien kesken jaettavan lisäreservin perustamisesta,

olisi luotava yhteys herkkien vyöhykkeiden ja paikallisalueiden ja emolehmätuotannon välille tämän tuotannon säilyttämiseksi erityisesti alueilla, joilla ei ole muita vaihtoehtoja,

ottaen huomioon voimistunut suuntaus voimaperäistää nautakarjatuotantoa karjankasvatukseen liittyvien palkkioiden määrittämiseksi olisi otettava huomioon kunkin maatilan rehun tuotantomahdollisuuksien käyttö suhteessa

(1) EYVL N:o C 303, 22.11.1991, s. 29
(2) EYVL N:o C 125, 18.5.1992
(3) EYVL N:o C 98, 21.4.1992, s. 20

tilalla pidettyjen eläinten määrään ja eläinlajeihin; erityisesti laajaperäisen tuotannon kannustamiseksi olisi rajoitettava näiden tukien myöntämistä soveltamalla tilalla pidettävien eläinten enimmäistiheyttä ja toisaalta myönnettävä palkkiolisä tuottajille, joiden eläintiheys ei ylitä vähimmäismäärää; pientuottajien tilanne olisi kuitenkin otettava huomioon,

eräs markkinoita horjuttava tekijä on se, että karjankasvatuksen käytettävissä on erittäin paljon lypsykarjarotuihin kuuluvia urospuolisia vasikoita; ottaen huomioon tuotannon erilainen rakenne eri jäsenvaltioissa on aiheellista antaa jäsenvaltioiden valita, soveltavatko ne näiden vasikoiden teurastuspalkkiota vai käyttävätkö ne uutta urospuolisten eläinten kevyiden ruhojen interventiomekanismia,

erityispalkkioiden ja emolehmäpalkkioiden määrät olisi mukautettava asteittain ja useassa vaiheessa; halutun taloudellisen päämäärän saavuttamiseksi ne myönnetään tietyllä viiveellä,

Saksan uusien osavaltioiden (*Länder*) maatalous on edelleen erityistilanteessa verrattuna muuhun yhteisöön; sitä koskevat jatkuvat ja perinpohjaiset uudelleenjärjestelyt, joissa useiden tilojen koko, tuotantosuunta ja tuotantorakenne muuttuvat; nämä erityisolosuhteet on otettava huomioon vahvistamalla tilapäisiä erityistoimenpiteitä; tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa erityiset alueelliset enimmäismäärät erityispalkkio- ja emolehmäpalkkiojärjestelmiä varten sekä sallia Saksan säännellä näiden toimenpiteiden toiminnan yksityiskohtia; neuvosto päättää komission kertomuksen perusteella Saksan uusien osavaltioiden (*Länder*) liittämisestä yhteisön järjestelmään,

emolehmäkarjan pitämisestä maksettavan palkkion osalta on tarpeen säätää entisestä järjestelmästä uuteen järjestelmään siirtymisen mahdollistavista erityisedellytyksistä,

yhteisön maatalouslainsäädännön yhtenäisyyden säilyttämiseksi on aiheellista käyttää voimassaolevaa lainsäädäntöä tuotannon laajaperäistämiseen liittyvien edellytysten soveltamisessa; tässä tapauksessa on kyse maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetusta neuvoston asetuksesta (ETY) N:o 2328/91([1]) sekä vuoristoalueiden ja eräiden epäsuotuisien alueiden maataloudesta 28 päivänä huhtikuuta 1975 annetusta neuvoston direktiivistä 75/268/ETY([2]),

palkkiojärjestelmään kuuluvan karjankasvatustoiminnan valvonta tekee tarpeelliseksi samat vaatimukset koko yhteisössä täyttävän karjan merkintä- ja kirjaamisjärjestelmän käytön,

maatalouslainsäädännön yksinkertaistamiseksi on aiheellista ryhmitellä palkkiojärjestelmät ja interventiotoimenpiteet asetuksessa (ETY) N:o 805/68([3]) kahteen erilliseen jaksoon, ja

asetukset (ETY) N:o 468/87([4]) ja (ETY) N:o 1357/80([5]) olisi kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 805/68 seuraavasti:

1 Lisätään 4 a artiklan edelle ilmaisu seuraavasti:

"1 Jakso – Palkkiojärjestelmä".

2 Korvataan 4 a artikla seuraavasti:

"4 a artikla

Tässä jaksossa tarkoitetaan:

— 'tuottajalla' yksityistä maatalousyrittäjää, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmittymää, jonka yritys sijaitsee yhteisön alueella ja joka kasvattaa nautaeläimiä, ryhmittymälle ja sen jäsenille kansallisen lainsäädännön mukaan annetusta oikeudellisesta asemasta riippumatta;

— 'tilalla' tuottajan hallinnoimia tuotantoyksiköitä, jotka sijaitsevat jonkin jäsenvaltion alueella;

— 'emolehmällä' :

i) lihakarjarotuun kuuluvaa lehmää tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä saatua lehmää, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa,

ja

ii) emolehmän korvaavaa kantavaa hiehoa, joka täyttää samat edellytykset.

4 b artikla

1 Tuottaja, joka pitää tilallaan sonneja, voi hakemuksesta saada erityispalkkiota. Tätä palkkiota myönnetään alueellisten enimmäismäärien rajoissa tilaa kohden enintään 90:lle kuhunkin 2 artiklassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvalle eläimelle kalenterivuodessa.

2 Palkkio voidaan myöntää enintään kaksi kertaa kunkin sonnin elinaikana,

— ensimmäisen kerran, kun eläin on täyttänyt 10 kuukautta,

— toisen kerran sen jälkeen, kun eläin on täyttänyt 22 kuukautta.

([1]) EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1

([2]) EYVL N:o L 128, 19.5.1975, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 797/85 (EYVL N:o L 93, 30.3.1985, s. 1)

([3]) EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 24. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1628/91 (EYVL N:o L 150, 15.6.1991, s. 16)

([4]) EYVL N:o L 48, 17.2.1987, s. 4

([5]) EYVL N:o L 140, 5.6.1980, s. 1

Palkkion saamiseksi tuottajan on oltava määritettävän ajan pitänyt lihotuksessa kutakin hakemuksen kohteena olevaa eläintä.

3 Kun hakemuksen kohteena olevien, erityispalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien eläinten kokonaismäärä jollakin alueella ylittää alueellisen enimmäismäärän, palkkiokelpoisten eläinten määrää tuottajaa kohden vähennetään kyseisenä kalenterivuonna suhteessa ylityksen määrään.

Kokonaismäärän laskennassa hakemuksen kohteena olevista eläimistä otetaan huomioon ainoastaan 10–21 kuukauden ikäiset eläimet.

Tässä artiklassa tarkoitetaan:

a) 'alueella' kyseisen jäsenvaltion valinnan mukaan joko jäsenvaltiota tai sen alueen osaa,

b) 'alueellisella enimmäismäärällä' niiden eläinten lukumäärää, joista myönnetään alueella viitevuoden erityispalkkio; koko aluettaan koskevaksi viitevuodeksi jäsenvaltiot voivat valita vuoden 1990, 1991 tai 1992. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi valitsemansa viitevuosi ennen 31 päivää tammikuuta 1993.

4 Siinä määrin kuin jäsenvaltioilla on tarvittavia tietoja, ne voivat alueellisten enimmäismääriensä rajoissa ja puolueettomien perusteiden mukaisesti määrätä kullekin tuottajalle tuottajakohtaisen enimmäismäärän.

Tässä tapauksessa:

a) kunkin tuottajan palkkio-oikeus rajoitetaan hänen tuottajakohtaiseen enimmäismääräänsä;

b) suhteellista vähennystä ei sovelleta;

c) jäsenvaltioiden on vahvistettava erityiset 4 e ja 4 f artiklassa säädettyihin periaatteisiin perustuvat hallintoedellytykset.

5 Jäsenvaltiot voivat päättää, että palkkio myönnetään nautojen teurastuksen yhteydessä. Palkkiota ei kuitenkaan myönnetä, jos ruho painaa alle 200 kilogrammaa.

Palkkio maksetaan tai siirretään tuottajalle.

Yhdistyneellä kuningaskunnalla on oikeus soveltaa Pohjois-Irlannissa erityispalkkion myöntämisessä erilaista järjestelmää kuin muilla alueillaan.

6 Palkkio vahvistetaan palkkiokelpoista eläintä kohden :

— 60 ecuksi kalenterivuodelle 1993,

— 75 ecuksi kalenterivuodelle 1994,

— 90 ecuksi kalenterivuodesta 1995 alkaen.

Jollei ole kyseessä asianmukaisesti perusteltu erityistapaus, palkkio on maksettava heti, kun tarkastukset on suoritettu, ja viimeistään 30 päivänä kesäkuuta sitä vuotta seuraavana vuonna, jolle palkkiota on haettu.

7 Jokaisen sonnin mukana on oltava hallinnollinen asiakirja viimeistään ensimmäisestä palkkiohakemuksesta alkaen eläimen teurastukseen asti.

8 Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 c artikla

1 Kun ajanjaksona 1 päivästä syyskuuta 30 päivään marraskuuta teurastettujen sonnien lukumäärä jossakin jäsenvaltiossa on yli 40 prosenttia vuosittain teurastettujen sonnien kokonaismäärästä, tuottajat voivat hakemuksesta saada 4 b artiklan mukaisesti myönnetyn erityispalkkion lisäpalkkiota (kausiporrastuspalkkiota) kalenterivuodesta 1993 alkaen.

Todettaessa 40 prosentin ylitys otetaan huomioon palkkiota saaneen eläimen teurastusvuotta edeltäneenä toisena vuonna suoritetut teurastukset.

Tätä artiklaa sovellettaessa Yhdistyneen kuningaskunnan Pohjois-Irlantia pidetään erillisenä kokonaisuutena.

2 Tämä palkkio vahvistetaan 60 ecuksi sonnilta, josta on jo myönnetty erityispalkkio ja joka on teurastettu sitä seuraavan vuoden 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän huhtikuuta välisenä ajanjaksona.

3 Komissio esittää neuvostolle ennen vuoden 1995 loppua kertomuksen tämän palkkiojärjestelmän vaikutuksista ja liittää siihen tarvittaessa aiheelliset ehdotukset.

4 Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 d artikla

1 Tuottaja, joka pitää tilallaan emolehmiä, voi hakemuksesta saada palkkiota emolehmäkarjan pitämisestä (emolehmäpalkkiota).

2 Tuottajakohtaista palkkio-oikeutta rajoitetaan tuottajakohtaisella enimmäismäärällä. Tämä enimmäismäärä on samansuuruinen kuin niiden eläinten määrä, joista on myönnetty viitevuoden palkkio, vähennettynä tavalla, joka mahdollistaa jäljempänä 4 f artiklassa tarkoitetun kansallisen reservin perustamisen. Jäsenvaltiot voivat valita viitevuodeksi joko vuoden 1990, 1991 tai 1992. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi valitsemansa viitevuosi ennen 31 päivää tammikuuta 1993.

3 Jos tavanomaisten syiden vuoksi viitevuonna ei maksettu palkkiota tai se maksettiin vähennettynä, määräksi voidaan hyväksyä viimeisimpänä viitevuonna maksettuja maksuja vastaava määrä.

Jos viitevuonna ei maksettu palkkiota tai se maksettiin vähennettynä tätä varten säädettyjen rangaistusseuraamusten soveltamisesta johtuen, enimmäismäärä on se, joka todettiin näihin rangaistuksiin johtaneissa tarkastuksissa.

4 Palkkio-oikeutta sovelletaan tuottajiin, joille on myönnetty vertailuvuoden palkkiota ja jotka ovat hakeneet palkkiota siitä eteenpäin vuoden 1992 palkkio mukaan lukien.

5 Palkkiota myönnetään tuottajalle, joka ei toimita tilansa maitoa eikä maitotuotteita kahdentoista hakemuksen jättöpäivää seuraavan kuukauden aikana ja joka pitää tämän ajanjakson aikana vähintään palkkiohakemuksessa olevaa määrää emolehmiä yhtäjaksoisesti vähintään kuuden kuukauden ajan.

Maidon tai maitotuotteiden luovuttaminen tilalta suoraan kuluttajalle ei kuitenkaan estä palkkion myöntämistä.

6 Palkkiota myönnetään myös tuottajalle, joka myy maitoa tai maitotuotteita ja jonka asetuksen (ETY) N:o 804/68([1]) 5 c artiklassa tarkoitettu tuottajakohtainen viitemäärä on enintään 60 000 kilogrammaa.

Tässä tapauksessa palkkiota myönnetään emolehmien määrälle, joka saa olla vuodessa enintään 10 eläintä tilaa kohden, kun eläimiä pidetään yhtäjaksoisesti vähintään kuuden kuukauden ajan hakemuksen jättöpäivästä.

Se, ovatko lehmät emolehmäkarjaa vai lypsykarjaa, todetaan erityisesti edellä tarkoitetusta edunsaajan viitemäärästä sekä 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavasta keskimääräisestä maitotuotoksesta.

7 Palkkio vahvistetaan palkkiokelpoista eläintä kohden:

— 70 ecuksi kalenterivuodelle 1993,

— 95 ecuksi kalenterivuodelle 1994,

— 120 ecuksi kalenterivuodesta 1995 alkaen.

Palkkio on maksettava, kun tarkastukset on tehty, ja viimeistään 30 päivänä kesäkuuta sen kalenterivuoden jälkeen, jolle palkkiota on haettu, lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia.

Jäsenvaltioilla on oikeus myöntää enintään 25 ecun suuruista kansallista lisäpalkkiota lehmää kohden, kunhan tämän palkkion myöntäminen ei aiheuta syrjintää saman jäsenvaltion karjankasvattajien välillä.

Asetuksessa (ETY) N:o 2052/88([1]) tarkoitetuilla alueilla sijaitsevilla tiloilla Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosasto rahoittaa kunkin lehmän lisäpalkkiosta ensimmäiset 20 ecua lisäpalkkiosta.

8 Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

— erityisesti ne, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden määrittää 2 kohdassa tarkoitetun vähennyksen ottaen huomioon emolehmäkarjojensa rakenteen,

— sekä ne, jotka koskevat 4 a artiklassa tarkoitettua emolehmän käsitteen määritelmää.

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 804/68, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1968, maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL N:o L 148, 28.6. 1968, s.13). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 816/92 (EYVL N:o L 86, 1.4. 1992, s.83)

([2]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2052/88, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1988, rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa (EYVL N:o L 185, 15.7. 1988, s. 9)

4 e artikla

1 Kun tuottaja myy tilansa tai siirtää sen toisen haltuun muulla tavoin, hän voi siirtää kaikki oikeutensa emolehmäpalkkioon henkilölle, joka ottaa haltuunsa hänen tilansa. Hän voi myös siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain siirtämättä tilaansa. Komissio voi 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistaa erityissäännöt pienimmästä mahdollisesta oikeuksien osasta, joka voidaan siirtää.

Kun oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä palkkio-oikeuksista, enintään 15 prosenttia, palautetaan ilman korvausta sen jäsenvaltion kansalliseen reserviin, jonka alueella tila sijaitsee, jaettavaksi ilmaiseksi uusille tulokkaille tai 4 f artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille muille ensisijaisille tuottajille.

2 Jäsenvaltioiden:

a) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen ehkäisemiseksi, että palkkio-oikeuksia siirrettäisiin pois herkiltä vyöhykkeiltä tai alueilta, joilla nautakarjatuotannon merkitys paikalliselle talouselämälle on erityisen suuri.

b) on mahdollista säätää, että oikeuksien siirto ilman tilan siirtoa, tapahtuu suoraan tuottajalta toiselle tai kansallisen reservin kautta.

3 Jäsenvaltiot voivat sallia ennen vahvistettavaa päivämäärää sellaisen palkkio-oikeuksien osan väliaikaisesta luovutuksesta, jota oikeuksia hallussaan pitävä tuottaja ei aio käyttää.

4 Tuottajalle siirretyt ja/tai väliaikaisesti annetut palkkio-oikeudet lisätään niihin oikeuksiin, jotka kuuluvat hänelle alunperin myönnettyyn tuottajakohtaiseen enimmäismäärään.

5 Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti säännöksiä, jotka sallivat jäsenvaltioiden ratkaista niiden tuottajien oikeuksien siirtoon liittyvät ongelmat, jotka eivät omista tilaansa kuuluvia maita.

4 f artikla

1 Kunkin jäsenvaltion on perustettava kansallinen alkureservi, joka on suuruudeltaan vähintään yksi prosentti ja enintään kolme prosenttia niiden eläinten kokonaismäärästä, joista sen alueella oleville tuottajille on myönnetty viitevuoden emolehmäpalkkiota. Tähän kansalliseen reserviin liitetään myös 4 e artiklan 1 kohdan mukaisesti palautetut oikeudet.

Saksan osalta kansallinen alkureservi lasketaan sen eläinmäärän perusteella, jota kohden entisten Saksan osavaltioiden (*Länder*) alueella sijaitsevien tilojen tuottajille myönnettiin viitevuoden emolehmäpalkkiota. Tämä reservi koskee ainoastaan kyseisiä tuottajia.

2 Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia reservejä niiden rajoissa oikeuksien myöntämiseen erityisesti jäljempänä tarkoitetuille tuottajille:

a) tuottajat, jotka ovat esittäneet palkkiohakemuksen ennen 1 päivää tammikuuta 1993 ja jotka ovat osoittaneet toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että tuottajakohtaisten enimmäismäärien soveltaminen 4 d artiklan 2 kohdan mukaisesti vaarantaisi heidän tilansa elinkelpoisuuden, ottaen huomioon ennen 1 päivää tammikuuta 1993 laaditun nauta-alan investointiohjelman täytäntöönpano;

b) tuottajat, jotka ovat esittäneet viitevuodelle sellaisen palkkiohakemuksen, että se poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ei ole vastannut edeltävien vuosien kuluessa vakiintunutta todellista tilannetta;

c) tuottajat, jotka ovat esittäneet palkkiohakemukset säännöllisesti, mutta eivät kuitenkaan ole esittäneet viitevuoden palkkiohakemusta;

d) tuottajat, jotka ovat esittäneet palkkiohakemuksen ensimmäisen kerran viitevuotta seuraavana vuonna tai myöhempinä vuosina;

e) tuottajat, jotka ovat saaneet haltuunsa osan muiden tuottajien aikaisemmin nautakarjatuotantoon käyttämistä maista.

3 Perustetaan lisäreservi, joka on suuruudeltaan yksi prosentti kunkin jäsenvaltion epäsuotuisien alueiden tuottajien tuottajakohtaisten enimmäismäärien summasta; tästä reservistä voidaan jakaa ainoastaan näiden samojen alueiden tuottajille jäsenvaltioiden vahvistamien perusteiden mukaisesti.

Saksassa lisäreservin suuruus on yksi prosentti niiden tuottajien tuottajakohtaisten enimmäismäärien summasta, joiden tilat sijaitsevat Saksan entisten osavaltioiden (*Länder*) epäsuotuisilla alueilla. Tämä reservi koskee ainoastaan kyseisiä tuottajia.

4 Komissio vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Samaa menettelyä noudattaen toteutetaan:

— sovellettavat toimenpiteet silloin, kun jossakin jäsenvaltiossa ei käytetä kansallista reserviä,

— tarvittavat siirtymätoimenpiteet helpottamaan siirtymistä aikaisemmasta järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään, ja erityisesti tuottajia koskevat toimenpiteet silloin, kun tuottaja on saanut ensimmäisen kerran vuoden 1991 tai vuoden 1992 emolehmäpalkkiota, ja tämä vuosi on jäsenvaltion viitevuodeksi valitsemaa vuotta välittömästi seuraava vuosi.

5 Komissio esittää ennen 1 päivää heinäkuuta 1996 neuvostolle kertomuksen 4 e artiklassa ja tässä artiklassa säädetyn järjestelmän soveltamisesta sekä liittää siihen tarvittavat ehdotukset.

4 g artikla

1 Niiden eläinten kokonaismäärä, joista erityispalkkio ja emolehmäpalkkio myönnetään, rajoitetaan soveltamalla kunkin tilan eläintiheyttä. Eläintiheys ilmaistaan nautayksikköinä (NY) suhteessa kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan käytettävän rehualaan. Tuottajaan ei kuitenkaan sovelleta eläintiheyttä, jos hänen tilallaan pidettävien ja eläintiheyden määrittämisessä huomioon otettavien eläinten määrä on enintään 15 NY.

2 Eläintiheys vahvistetaan:

— 3,5 NY:ksi hehtaarilta kalenterivuodelle 1993,

— 3 NY:ksi hehtaarilta kalenterivuodelle 1994,

— 2,5 NY:ksi hehtaarilta kalenterivuodelle 1995,

— 2 NY:ksi hehtaarilta kalenterivuodesta 1996 alkaen.

3 Tilan eläintiheyden määrittämisessä otetaan huomioon:

— sonnit ja emolehmät sekä lampaat ja/tai vuohet, joiden osalta palkkiohakemukset on jätetty sekä lypsylehmät, jotka ovat tarpeen tuottajalle määrättyä viitemäärää vastaavan maitotuotoksen tuottamiseksi. Näin saatu eläinmäärä muunnetaan nautayksiköiksi (NY) käyttäen asetuksen (ETY) N:o 2328/91 liitteessä I olevaa muuntotaulukkoa,

— rehuala: viljelyala, joka on koko kalenterivuoden nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatuksen käytössä. Tähän pinta-alaan ei lasketa rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä eikä yhteisön tukijärjestelmään kuuluvaan muuhun tuotantoon käytettäviä viljelyaloja, pitkäikäisiä viljelyksiä, puutarhoja, viljelyksiä, jotka kuuluvat samaan järjestelmään tiettyjen peltokasvien viljelijöille

säädetyn järjestelmän kanssa tai muuhun kansalliseen tai yhteisön pellonpoisto-ohjelmaan kuin asetuksen (ETY) N:o 2328/91 2 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun ohjelmaan. Rehualaan kuuluvat yhteisesti viljellyt alat ja sekaviljelyalat, jotka ovat 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritettävien sääntöjen mukaisia.

4 Eläimet, joista on myönnetty erityispalkkiota tai emolehmäpalkkiota, on merkittävä soveltuvalla merkinnällä eläimen tunnistamiseksi. Tunnistustiedot on merkittävä tuottajan pitämään erityiseen rekisteriin.

5 Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti eläintiheyden väärinkäytön ehkäisemisestä 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 h artikla

1 Tuottajat, jotka saavat erityispalkkiota ja/tai emolehmäpalkkiota, voivat saada palkkiolisän, jonka suuruus on 30 ecua myönnettyä palkkiota kohden, jos tilan eläintiheys kalenterivuonna on pienempi kuin 1,4 NY hehtaarilta.

2 Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 i artikla

1 Toimijat voivat saada lypsykarjarotua olevien sonnivasikoiden jalostuspalkkiota, jos vasikat on poistettu tuotannosta ennen kymmenen päivän ikää (jalostuspalkkio).

2 Palkkion suuruus vahvistetaan 100 ecuksi tuotannosta poistettua vasikkaa kohden. Asianmukaisesti perusteltuja erityistapauksia lukuun ottamatta se on maksettava neljän kuukauden määräajassa hakemuksen jättöpäivästä.

3 Kukin jäsenvaltio voi päättää tuotantonsa rakenteen huomioon ottaen olla maksamatta jalostuspalkkiota. Tässä tapauksessa se osallistuu 6 a artiklassa säädettyyn kevyiden ruhojen erityisinterventiojärjestelmään.

4 Jäljempänä 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio:

— antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta;

ja

— voi muuttaa palkkion suuruutta tai päättää sen myöntämisen keskeyttämisestä.

4 j artikla

Jos direktiivin 88/146/ETY(1) 2 artiklan rikkomus todetaan, kyseinen eläin suljetaan tämän jakson säännöksissä säädettyjen palkkioiden ulkopuolelle.

(1) Neuvoston direktiivi 88/146/ETY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 1988, tiettyjen hormonaalista vaikutusta omaavien aineiden kieltämisestä kotieläintuotannossa (EYVL N:o L 70, 16.3.1988, s. 16)

4 k artikla

1 Poiketen siitä, mitä tässä jaksossa säädetään, Saksan uusien osavaltioiden (*Länder*) osalta:

a) vahvistetaan erityiset alueelliset enimmäismäärät, jotka ovat:

780 000 sonnia erityispalkkion osalta,

180 000 emolehmää emolehmäpalkkion osalta.

Näihin enimmäismääriin kuuluvat sekä aluksi jaettavat palkkio-oikeudet että koko tätä aluetta varten perustettu reservi;

b) Saksa voi sallia sellaisen palkkio-oikeuksien siirron kahden erityisen enimmäismäärän välillä, joka koskee enintään 15 prosenttia kyseisistä enimmäismääristä;

c) Saksa vahvistaa erityisten enimmäismäärien jakoa koskevat edellytykset ja voi erityisesti säätää niiden alueellisesta jaosta.

2 Komissio voi antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 Komissio esittää ennen vuoden 1995 loppua neuvostolle kertomuksen ja siihen liitetyt ehdotukset muualla yhteisössä sovellettavien säännösten soveltamisesta Saksan uusien osavaltioiden (*Länder*) alueella.

Neuvosto tekee ratkaisunsa näistä ehdotuksista ennen vuoden 1996 loppua.

4 l artikla

Tässä jaksossa säädetyistä palkkioista aiheutuvia kustannuksia pidetään asetuksen (ETY) N:o 729/70 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna interventiotoimenpiteenä."

3 Lisätään 5 artiklan edelle ilmaisu seuraavasti:

"2 jakso – Interventiojärjestelmä."

4 Korvataan asetuksen (ETY) N:o 805/68 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

1 Jos 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, voidaan päättää, että interventioelimet ostavat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion osassa

yhteisöstä peräisin olevia CN-koodeihin 0201 10 ja 0201 20 11 – 0201 20 59 kuuluvia yhteen tai useampaan määritettävään luokkaan, laatuun tai laaturyhmään kuuluvaa tuoretta tai jäähdytettyä lihaa tarjouskilpailuilla, jotka avataan markkinoiden kohtuulliseksi tukemiseksi ottaen huomioon teurastusten kausivaihtelu.

Näiden ostojen määrä koko yhteisössä yhtenä vuonna saa olla enintään:

— 750 000 tonnia vuonna 1993,

— 650 000 tonnia vuonna 1994,

— 550 000 tonnia vuonna 1995,

— 400 000 tonnia vuonna 1996,

— 350 000 tonnia vuodesta 1997 alkaen.

2 Kutakin interventioon kuuluvaa laatua tai laaturyhmää koskevat tarjouskilpailut voidaan avata 7 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, kun seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät samanaikaisesti kahden peräkkäisen viikon ajan yhdessä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion tietyllä alueella:

— yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu yhteisön markkinoiden keskihinta on alle 84 prosenttia interventiohinnasta,

— kyseisen asteikon mukaan noteerattu markkinoiden keskihinta jäsenvaltioissa, jäsenvaltiossa tai sen tietyillä alueilla on alle 80 prosenttia interventiohinnasta.

Interventiohinta vahvistetaan ennen kunkin markkinointivuoden alkua perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

3 Tarjouskilpailujen keskeyttämisestä yhden tai useamman laadun tai laaturyhmän osalta päätetään, jos jompikumpi seuraavista tilanteista syntyy:

— edellä 2 kohdassa tarkoitetut kaksi edellytystä eivät enää toteudu samanaikaisesti kahden peräkkäisen viikon ajan,

— interventio-ostot eivät enää osoittaudu tarkoituksenmukaisiksi ottaen huomioon 1 kohdassa tarkoitetut perusteet.

4 Interventiotoimenpiteitä voidaan myös toteuttaa, jos kahden peräkkäisen viikon ajan nuorten alle kaksivuotiaiden kuohitsemattomien sonnien tai kuohittujen sonnien yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu keskihinta yhteisön markkinoilla on alle 78 prosenttia interventiohinnasta, ja jos nuorten alle kaksivuotiaiden kuohitsemattomien sonnien tai kuohittujen sonnien yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu markkinoiden keskihinta jossakin jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion tietyillä alueilla on alle 60 prosenttia interventiohinnasta; tässä tapauksessa kyseisiä laatuluokkia koskevat ostot suoritetaan jäsenvaltioissa tai jäsenvaltion alueilla, joiden hintataso on tämän rajan alapuolella.

Näiden ostojen osalta hyväksytään kaikki tarjoukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista.

Tämän kohdan mukaisesti ostettuja määriä ei oteta huomioon 1 kohdassa tarkoitettujen ostojen enimmäismäärien soveltamisessa.

5 Edellä 1 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa ostojärjestelmissä voidaan hyväksyä ainoastaan sellaiset tarjoukset, jotka on tehty enintään jäsenvaltion tai sen alueen markkinoilla noteeratulla keskihinnalla korotettuna puolueettomilla perusteilla määritettävällä lisällä.

6 Jokaisen interventioon kuuluvan laadun tai laaturyhmän ostohinta ja interventioon hyväksytty määrä määritetään tarjouskilpailuilla, ja erityisissä olosuhteissa jäsenvaltio tai sen alueet voivat vahvistaa hinnat ja määrät suhteessa markkinoilla noteerattuihin keskihintoihin. Tarjouskilpailun on taattava kaikille asianosaisille yhtäläinen mahdollisuus saada tuotteita. Sopimusehdot, joiden perusteella tarjouskilpailu avataan, määritetään ottaen tarpeellisessa määrin huomioon kaupan rakenteet.

7 Jäljempänä 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

— määritetään interventiokelpoisten tuotteiden laatuluokat, laadut ja laaturyhmät,

— päätetään tarjouskilpailujen avaamisesta ja avaamisesta uudelleen sekä niiden keskeyttämisestä 3 kohdan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitetussa tapauksessa,

— vahvistetaan ostohinnat sekä interventioon hyväksytyt määrät,

— määritetään 5 kohdassa tarkoitetun lisän suuruus,

— annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti säännöt markkinahintojen laskukierteen ehkäisemiseksi,

— vahvistetaan tarvittaessa tämän järjestelmän soveltamisessa tarvittavat siirtymäsäännökset.

Komissio päättää:

— edellä 4 kohdassa tarkoitettujen ostojen aloittamisesta ja niiden keskeyttämisestä, kun yksi tai useampi kyseisessä kohdassa säädetty edellytys ei enää täyty,

— ostojen keskeyttämisestä 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan perusteella.

6 a artikla

1 Edellä 2 kohdassa säädettyjä erityisiä interventiotoimenpiteitä voidaan toteuttaa 1 päivän tammikuuta 1993 ja 31 päivän joulukuuta 1995 välisenä

ajanjaksona. Näitä toimenpiteitä voidaan soveltaa ainoastaan jäsenvaltioissa, jotka eivät sovella 4 i artiklassa tarkoitettua jalostuspalkkiota.

2 Poiketen siitä, mitä 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, voidaan päättää, että interventioelimet ostavat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion tietyllä alueella teuraspainoltaan 150–200 kilogramman painoisten yhteisöstä peräisin olevien sonnien tiettyä tuoretta tai jäähdytettyä lihaa tarjouskilpailumenettelyllä.

3 Erityistoimenpiteiden yhteydessä ostetut lihamäärät otetaan huomioon sovellettaessa 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ostojen enimmäismääriä.

4 Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

5 Lisätään artikla seuraavasti:

"30 a artikla

Tämän asetuksen mukaan maksettavat summat maksetaan kokonaan edunsaajille."

2 artikla

1 Kalenterivuoden 1992 erityispalkkiohakemuksia käsiteltäessä sovelletaan edelleen asetuksen (ETY) N:o 805/68 entistä 4 a artiklaa.

Kumotaan asetus (ETY) N:o 468/87 1 päivästä tammikuuta 1993. Sitä sovelletaan edelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992 jätettyihin hakemuksiin.

2 Kumotaan asetus (ETY) N:o 1357/80 1 päivästä tammikuuta 1993. Sitä sovelletaan edelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992 jätettyihin hakemuksiin.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993.

Asetuksen 1 artiklan 4 kohtaa sovelletaan kuitenkin vuoden 1993 ensimmäisen tarjouskilpailun avaamisesta lähtien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 30 päivänä kesäkuuta 1992.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Arlindo MARQUES CUNHA